

Eugeniusz Tomczak

Dobrzeń Mały, pow. Opole

Informator Archeologiczny : badania 7, 85-86

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania prowadził mgr Zdzisław Bolek,
Finansował WKZ w Katowicach, Piąty se-
zon badań. Cmentarzysko kultury łużyckiej
z okresu halszackiego C-D.

Kontynuowano badania ratownicze na cmentarzysku kultury łużyckiej. Stanowisko położone jest na terenie rzeki Warty. Przekopano powierzchnię 125 m² odkrywając 8 pochówków; jeden szkieletowy, 4 ciałopalne jamowe i 3 popielnicowe.

Pochówek szkieletowy, nakryty brukiem kamiennym, usytuowany był w przybliżeniu na osi północ-południe / głowa zmarłego zwrócona była na południe/. W skład wyposażenia grobu wchodziły trzy naczynia / czerpak, wazka i misa/ oraz dwa skrzęty z drutu brązowego.

Groby ciałopalne jamowe niemal z reguły posiadały niezłe zachowane konstrukcje kamienne w postaci podłużnych bruków nakrywających jamę grobową dodatkowo obstawioną kamieniami. Były to na ogół bruki jednowarstwowe zbudowane z granitowych otoczków. W owalnych jamach grobowych znajdowały się przepalone szczątki kostne rozrzucone na dnie jamy zmieszane z węglem drzewnym.

Zarówno groby jamowe jak i popielnicowe wyposażone były głównie w naczynia gliniane / misy, wazki, czerpaki/ oraz niekiedy w drobne wyroby brązowe, zwykle ozdoby.

Na podstawie uzyskanego materiału archeologicznego odkryte pochówki należy datować na okres halszacki.

DOBRZEŃ MAŁY, pow. Opole

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Opolu

Badania prowadził mgr Eugeniusz Tomczak,
Finansował WKZ w Opolu. Trzeci sezon badań.
Cmentarzysko ciałopalne kultury łużyckiej z
okresu halszackiego.

Stanowisko położone jest na wzniesieniu pomiędzy wsiami Dobrzeń Mały i Brzezie. Prace miały na celu przebadanie pozostałej tzw. południowej części cmentarzyska. Na powierzchni około 20 arów wykonano mechaniczną odkrywkę warstwy ornej. Przebadano 85 grobów. 57 obiektów stanowiły groby ciałopalne popielnicowe, a 28 jamowe - bezpopielnicowe. W 13 przypadkach stwierdzono występowanie bruków kamiennych. 52 groby były dobrze zachowane, 30 częściowo zniszczonych, 3 silnie zniszczone. Groby zalegały przeciętnie na głębokości 20-70 cm. 56 pochówków miało jamy grobowe czytelne, 8 słabo czytelne, 21 nieczytelne. Wymiary jam grobowych wahały się w granicach 30-314 x 30-226 cm. Głębokość jam wynosiła 9-92 cm. Wyposażenie grobów było dosyć bogate. W pochówkach popielnicowych spotykano najczęściej jedno

lub dwa naczynia towarzyszące, w jamowych bezpopielnicowych ilość naczyń sięgała czasami do kilkunastu egzemplarzy. Najliczniej reprezentowane były garnki, misy i czerpaki. W niektórych grobach wystąpiła ceramika malowana. Wśród 61 przedmiotów metalowych / 16 z brązu i 45 z żelaza / najwięcej było szpil i bransolet.

Wszystkie pochówki datowane są na wczesną fazę okresu halsztackiego.

Już w trakcie badań rozpoczęto w sąsiedztwie wstępne prace ziemne. Badany teren sukcesywnie udostępniano, a po całkowitym przebadaniu przekazano inwestorowi.

DOBRZEŃ MAŁY, pow. Opole

Stanowisko 13

patrz

okres wpływów rzymskich

DROHICZYN, pow. Siemiatycze

Stanowisko "Kozarówka"

Państwowe Muzeum Archeologiczne

w Warszawie

Badania prowadziły dr dr Teresa Dąbrowska i Teresa Węgrzynowicz. Finansowało PMA. Trzeci sezon badań. Stanowisko wielokulturowe.

Wykopy usytuowano obok terenu przebadanego w 1969 r., oraz na łące oddalonej na południowy-wschód o około 50 m. Przekopano 140 m² odsłaniając:

1. 14 jam należących do kultury łużyckiej, z ubogim inwentarzem nie pozwalającym na bliższe sprecyzowanie chronologii oraz 10 jam bez zabytków, bliżej nie datowanych.

2. 3 groby jamowe z późnego okresu halsztackiego. W jednym z nich znaleziono nożyk żelazny ze zdobioną okładziną kościaną.

3. 15 grobów ciała palnych kultury przeworskiej, w tym 13 jamowych i 2 popielnicowe. Oba groby popielnicowe datowane są podokres B₂ wczesnego okresu rzymskiego. Groby jamowe pochodzą zarówno z tego podokresu, jak i z późnego okresu przedrzymskiego / późnolateńskiego /. Do najciekawszych należy grób jamowy z podokresu B₂, w którym znaleziono brzytwę, szydło /?/, sprzączkę o półkolistej ramie, nożyce, grot oszczepu, nóż i umbo typu 7a oraz igłę. W wszystkie przedmioty oprócz igły, która wykonana jest z brązu, są żelazne.

4. 3 jamy wczesnośredniowieczne z materiałem ceramicznym znacznie późniejszym, niż zabytki z lat ubiegłych.

Przewiduje się kontynuację prac.